

ת"פ 26694/08/13 - מדינת ישראל נגד איגור חייטוב

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 26694-08-13 מדינת ישראל נ' חייטוב
תיק חיצוני: 0-5210-20130-6748

בפני	כב' סגן הנשיאה, שמעון שטיין
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	איגור חייטוב

הכרעת דין

בסיום דיון ההוכחות שהתקיים בענייננו של הנאשם ביום 26.4.15 מצאתי לזכותו. עוד קבעתי כי נימוקי הכרעת הדין יועברו לצדדים בדואר.

רקע ועובדות

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירת איומים (2 פרטי אישום), עבירה לפני סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז 1977 (להלן: "חוק העונשין").

2. במועד הרלוונטי כמפורט בכתב האישום, היו הנאשם והמתלוננת, פרידה חייטוב (להלן: "המתלוננת") בני זוג נשואים בהליכי גירושין.

כעולה מפרט האישום הראשון, ביום 30.5.13 בשעה 21:00 או בסמוך לכך הגיע הנאשם לדירה ברחוב החפץ חיים 10 בראשון לציון (להלן: "הדירה"). באותן הנסיבות, בעקבות ויכוח וחשדו של הנאשם כי המתלוננת נמצאת בדירה עם גבר אחר, איים הנאשם על המתלוננת שלא כדין בכך שאמר לה כי יהרוג את עצמו ואפילו אם תקבל ממנו גט, הוא בחיים לא יתן לה להמשיך להיות וכי יהרוג את החבר שלה ולא יעזוב אותה בשקט בחיים וכי יסבך אותה עוד יותר עם המשטרה.

כעולה מפרט האישום השני, ביום 31.5.13 בשעה 11:00 בדירה, איים הנאשם על המתלוננת שלא כדין בכך שאמר לה שאם לא תיתן לו את הילדים יהרוג את עצמו עוד היום.

3. בהקראה שהתקיימה בעניינו של הנאשם ביום 26.5.14 הוא כפר בעובדות כתב האישום.

4. מטעם המאשימה העידה המתלוננת, עמ' 5-9 לפרוטוקול הדיון מיום 26.4.15 (להלן: "**הפרוטוקול**").

מטעם ההגנה העיד הנאשם, עמ' 10-13 לפרוטוקול.

5. **המוצגים שהוגשו לתיק בית משפט הם:**

מטעם המאשימה:

א. הודעת חשוד מיום 2.6.13 - ת/1

עדויות הצדדים:

6. המתלוננת, הגב' פרידה חייטוב (להלן: "**המתלוננת**"), העידה כי התקופה שקדמה למועדים המפורטים בכתב האישום הייתה מתוחה. תחילה ניסו להגיע להסכמות ומשלא צלח הליך הגישור, החלו הצדדים לנקוט בהליכים משפטיים, לרבות תיקים הדדיים שנפתחו במשטרה. (עמ' 5 שורות 6-11 לפרוטוקול). המתלוננת העידה כי הנאשם הגיש נגדה תלונה במשטרה בטענה כי הכתה את בתם המשותפת (עמ' 5 שורה 15 לפרוטוקול).

המתלוננת העידה כי במועד המתואר בפרט האישום הראשון, ביום 30.5.13, הודיעה לנאשם כי היא מעוניינת שהוא יעזוב את הבית וכי היא רוצה להתגרש. לגרסתה, הנאשם הגיע בערב כשהבנות ישנו, ועל כן ביקשה ממנו כי יגיע ביום המחרת. השניים החלו להתווכח, הנאשם הגיב קשה ואיים על המתלוננת כי: "**יהרוג את עצמי ולא רוצה שנתגרש**" (עמ' 5 שורה 28 לפרוטוקול). לטענת המתלוננת, הגישה תלונה במשטרה שכן חששה כי הנאשם יפגע בעצמו. (עמ' 5 שורות 30-32 לפרוטוקול).

עוד הוסיפה המתלוננת כי כיום היחסים בינה לבין הנאשם טובים, הנאשם אבא טוב וחשוב לה לשקם את היחסים ביניהם למען הבנות. (עמ' 6 שורות 1-2 לפרוטוקול).

בהמשך העידה המתלוננת כי לנאשם היה קשה לראות אותה עם מישהו אחר, כשנשאלה איך הגיב, התמהמה עם תשובתה ואז השיבה: "**אמר שיהרוג כל מי שיהיה לידי משהו כזה, נכון להיום זה לא קורה והוא נותן לי להמשיך לחיות וממשיך עם החיים שלו. אין לי מה להוסיף**". (עמ' 6 שורות 10-12 לפרוטוקול).

עמוד 2

כשנשאלה מה היה ביום המחרת, בשעה 11:00 בבוקר העידה:

"הוא הגיע הביתה, רצה לקחת את הבנות לשישי שבת, ניסיתי להגיש לו שאני רוצה להיות איתן את השבת, התחלנו שוב להתווכח ואמר לי שאם לא אתן לו את הבנות ושהוא עצבני ושהוא במצב קשה ושאתן לו את הבנות, התחלנו להתווכח על הבנות, בסוף מסרתי לו את הבנות הן חזרו והכל עבר בשלום. הוא רצה לקחת אותן ואני רציתי שיאשרו איתי... הוא אמר לי שאם לא אתן לו את הבנות הוא יהרוג את עצמו או יתאבד, היה לי חשש שלא יקרה לו משהו, כל הלחצים האלה גרמו לו... המצב של גירושין גרם לו ללחץ" (עמ' 6 שורות 14-21 לפרוטוקול).

7. בחקירתה הנגדית, השיבה כי איננה זוכרת האם תיאמה עם הנאשם את הגעתו לדירה ביום 30.5.15 ויכול להיות שכן. (עמ' 7 שורה 15 לפרוטוקול). עוד העידה כי נוכח השעה המאוחרת סירבה לפתוח לו את הדלת. (עמ' 7 שורה 23 לפרוטוקול). עוד סיפרה כי חששה מתגובתו של הנאשם, אשר אמר לה כי יזמין משטרה: "כי הוא אמר לי שאם לא אפתח את הדלת יש מאהב בבית, ויש מישהו בבית לכן אני לא פותחת ואז פתחתי לו שיראה שאין אף אחד בבית" (עמ' 8 שורות 3-4 לפרוטוקול). כשנשאלה מדוע לא הסכימה כי תגיע משטרה לא ידעה להשיב. (עמ' 8 שורה 8 לפרוטוקול). כשנשאלה מדוע לא פנתה מייד למשטרה, השיבה כי חשבה שתהיה התפתחות ביום שישי ולשאלה מדוע לא הגיע ביום ראשון, השיבה: "כי אני שומרת שבת והכל הפוך, חיכיתי שהשבת תצא" (עמ' 8 שורה 16 לפרוטוקול).

כשנשאלה המתלוננת אם הייתה מגישה תלונה כנגד הנאשם אלמלא הלה הגיש כנגדה תלונה, השיבה כי איננה יודעת. ובהמשך, כשנשאלה אם ביום ראשון לא הייתה צריכה להגיע למשטרה, בעקבות זימונה האם הייתה מגישה נגדו תלונה, השיבה לאחר מחשבה: "יכול להיות שכן ויכול להיות שלא" (עמ' 9 שורה 12 לפרוטוקול).

8. הנאשם העיד כי יום קודם לאירוע המתואר בפרט האישום הראשון שוחח עם המתלוננת וקבע עמה כי יגיע לדירה על מנת לקחת את התרופות אותן נוטל וכן יביא מתנה לילדה שחגגה יום הולדת. ביום 30.5.13, הגיע הנאשם לדירה וצלצל בדלת מספר פעמים עד שהמתלוננת ניגשה אל הדלת ושאלה מי זה. לגרסתו, הזדהה הנאשם וביקש כי תפתח את הדלת שכן מבקש לקחת את התרופות ולתת מתנה לילדה. המתלוננת סירבה והנאשם איים עליה כי אם לא תפתח את הדלת יזמין משטרה. המתלוננת פתחה את הדלת, הנאשם נכנס פנימה לקח את דבריו והתרופות שלו והוא והמתלוננת ירדו למטה לדבר. (עמ' 10 שורות 16-24 לפרוטוקול). הנאשם הכחיש כי איים על המתלוננת וטען כי הוא מכיר את החוקים בישראל ויודע שאסור לאיים. עוד הוסיף כי בתו סיפרה לו כי המתלוננת מכה אותה ועל כן פנה למשטרה. (עמ' 10 שורות 27-31 לפרוטוקול).

9. בחקירתו הנגדית הנאשם הכחיש כי איים להתאבד (עמ' 11 שורות 17-18 לפרוטוקול). הנאשם אישר כי אמר למתלוננת: "את הורגת אותי" והיא הפכה את זה ל"להתאבד". לגרסתו, עורך הדין של האישה אמר לה מה להגיד. (עמ' 11 שורות 19-21 לפרוטוקול). הנאשם אישר כי לא רצה להתגרש וביקש לעשות הכל על מנת לשקם את מערכת היחסים ואת התא המשפחתי, עוד השיב כי הוא בעצמו לא יודע מדוע

המתלוננת ביקשה להתגרש. (עמ' 11 שורות 26-32 לפרוטוקול). הנאשם הכחיש כי סירב לתת למתלוננת גט וטען כי לא החזיק את המתלוננת בכוח ואפילו נתן לה גט ביום ההולדת שלה. (עמ' 12 שורות 2-4 לפרוטוקול).

10. לטענת הנאשם התעקש להיכנס לבית ביום 30.5.13 שכן היה ללא התרופות שלו מספר ימים ולא הייתה כל סיבה שהיא תסרב לפתוח לו את הדלת. לגרסתו, כל גבר היה סבור כי סירוב לפתוח את הדלת משמעותו שאולי יש גבר אחר בבית. (עמ' 12 שורות 9-13 לפרוטוקול).

לגרסת הנאשם, למתלוננת בעיה פסיכולוגית היא פוחדת מכל דבר גם מהחושך. (עמ' 13 שורות 3-5 לפרוטוקול). הנאשם אישר כי יכול שהיה נרגש אך זה לא בהכרח הופך אותו לצעקן או למי שעושה בלגאן. כל אדם היה יכול להרגיש כך כשזורקים אותו מהבית ומבקשים להתגרש, כשיש שני ילדים ואין כל סיבה נגלית לעין. (עמ' 13 שורות 11-13 לפרוטוקול).

11. בחקירתו במשטרה, ת/1 חזר הנאשם על הדברים אשר פורטו אף בעדותו לעיל והכחיש כי איים על המתלוננת. הנאשם אישר אף בחקירתו במשטרה כי רצה שלום בית וכי קשה לו העובדה שהמתלוננת מבקשת לסיים את מערכת הנישואין.

דין והכרעה

12. לאחר ששמעתי העדים, עיינתי במוצגים ובסיכומי באי כוח הצדדים, הגעתי למסקנות כדלקמן:

13. המתלוננת והנאשם הם העדים היחידים לאירועי האלימות שביניהם. חפותו ולחילופין אשמתו של הנאשם תוכרע על פי מידת האימון שתינתן במי מהם.

14. ככלל, אין מניעה שבית המשפט ישתית הרשעה בפלילים על עדות יחידה, באם לאחר בחינה ובדיקה קפדנית תמצא העדות משכנעת ובעלת משקל ראיתי מלא. ראו לעניין זה ספרו של כב' השופט קדמי "על הראיות", מהדורה משולבת ומעדכנת, תשס"ד-2003 עמ' 414.

15. עלי לבחון את עדות המתלוננת לכשעצמה, לבדוק השתלבותה במכלול הראיות שהובאו בפני, ולהחליט אם בעדותה קיימות האיכויות הצריכות להרשעה על פי עד יחיד.

16. לאחר ששמעתי את המתלוננת ואת הנאשם, החלטתי לזכות את הנאשם מהעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

17. עדות המתלוננת לא הותירה בי רשם חיובי ולא הייתה אמינה בעיניי, המתלוננת התמהמהה במתן תשובות לשאלות משמעותיות לאירועים המתוארים בכתב האישום. כשנשאלה האם הייתה מתלוננת כנגד הנאשם, אלמלא זומנה למשטרה נוכח תלונה שהנאשם הגיש כנגד על אלימות כלפי הבת, השיבה כי אינה יודעת. המתלוננת לא נתנה תשובה מספקת את הדעת מדוע אם חששה מהנאשם, לא ניגשה מייד לתחנת המשטרה והגישה תלונתה או מדוע נבהלה כאשר הודיע לה הנאשם כי אם לא תפתח לו את הדלת יקרא למשטרה.

18. אל מול עדותה של המתלוננת, אשר פורטה בהרחבה לעיל, מצאתי כי עדותו של הנאשם הייתה עקבית ואמינה, אותנטית ודבריו ניחנו בכנות וברגישות. הנאשם חזר על גרסתו כפי שתיאר אותה אף בחקירותיו במשטרה, הנאשם היה קוהרנטי, עקבי, לא מצאתי בחקירתו סתירות

19. סיכומי של דבר אני מזכה את הנאשם מהעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

20. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

21. המזכירות תשלח הכרעת דין זו לצדדים.

ניתנה היום, ט' אייר תשע"ה, 28 אפריל 2015, בהעדר הצדדים.